Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26504
Copyright: Admont, Benediktinerstift

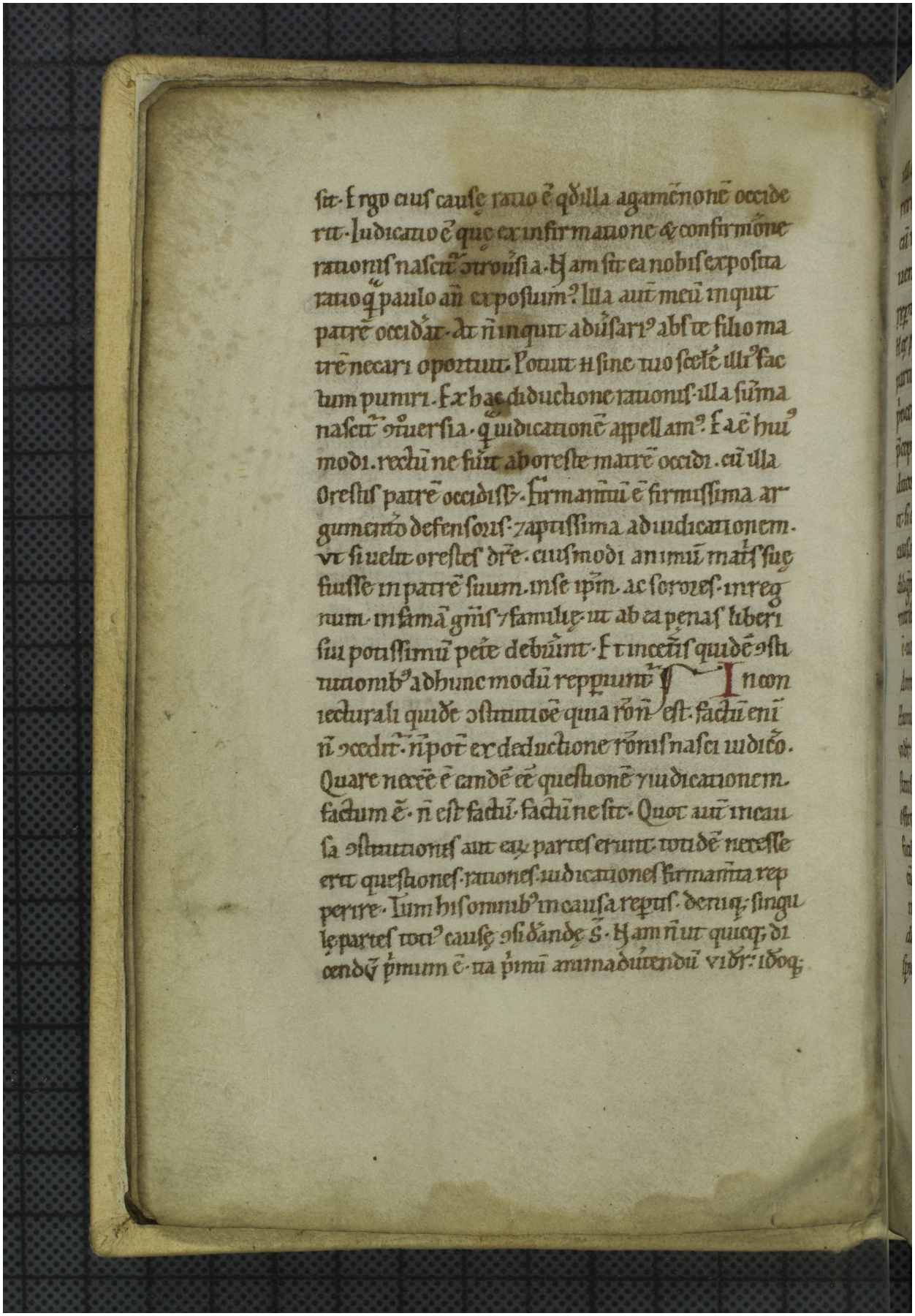

sit. Ergo eius causę ratio ē qd illa agamēnonē occide
rit. Iudicatio ē quę ex infirmatione & confirmōne
rationis nascit. ꝯtrouersia. Iam sit ea nobis exposita
ratio q paulo ante exposuim? Illa autē meū inquit
patrē occidit. At ñ inquit adulsari? absit ut filio ma
trē necari oportuit. Pouit hi sine tuo scelē illi? fac
tum punire. Ex hac deductione rationis illa sūma
nascit ꝯuersia. q iudicationē appellam? Eae huī
modi. rectū ne fuit ab oreste matrē occidi. cui illa
Orestis patrē occidisset. Firmamētū ē firmissima ar
gumentō defensoris. ꝛ aptissima ad iudicationem.
vt si uelit orestes dīre. cuius modi animū maiis suę
fuisse in patrē suum. in se ipm. ac sorores. in reg
num. in famā gnis ꝛ familię. ut ab ea penas liberi
sui potissimū petere debūnt. Et in ceteris quidē ꝯsti
tutionib? ad hunc modū reppiunt. ¶ In con
iecturali quidē ꝯstitutiōe quia rōn est. factū enī
ñ ꝯcedit. ñ pot ex deductione rōnis nasci iudicō.
Quare necē ē eandē ee questionē ꝯiudicationem.
factum ē. ñ est factū factū ne sit. Quot autē in cau
sa ꝯstitutionis aut eę partes erunt. tot idē necesse
erit questiones. rationes. iudicationes firmamēta rep
perire. Iam his omnib? in causa repus. deniq; singu
lę partes toti? causę ꝯsidāndę s. Iam ñ ut quicq; di
cendō ꝑimum ē. ita ꝑimū animadūtendū vidr. idoq;